

ման միջադեպի մը լուրեր, որ հետազոտողները հաղորդեցին, պահ մը թիւրքերու կընձուռտած ճակատները պայծառացուց՝ կարծել տալով թէ այդ միջադեպը և անոր հաւանական հետեանք՝ միջադեպային կրօնադատութիւնները մոռցնել պիտի տային այս միջոցին եւրոպայի յուրաքանչեւ քաղաքական խնդիրը և ամեն ուշադրութիւն այլուր պիտի դարձնէին:

Սակայն շուտով միջոցառում պայծառացաւ և իրենց ուրախութիւնը դարձեալ տխրութեան փոխուեցաւ: Հիմա յուսահատ կերպան և նախախնամական դիպուածի մը կը պայտան փրկուելու համար այն անկէն, որ ինկած են այս միջոցին Ալբանիոյ խնդրոյն չափ մտահոգութիւն պատճառելու երեւոյթ ունի նաև Նմանի խնդրի: Թիւրք կառավարութեան պահած խորհրդաւոր լուրերն և գաղաւաոր դադարաւարութեան հակառակ՝ դժբաղդաբար կը հաստատուի, թէ Ջիլանին 2000 հոգիէ բաղկացեալ, մէկ օրուան մէջ ընկալնել եղած է:

Միջին հիւսիս թերակ 50,000-ի չափ գիւնուր զրկուեցաւ Նմանի վերջին երեք տարիներուն մէջ, և ամեն քաղաքային իսկ կը կարծիւ թէ ողջ չկերպարաւ և կրնան արարելու ամենին հաւատարմի մը անկէն մինչ զինակիցն է, որ իրենց տուրքին աւելի հասկաքող կընէ թիւրք բանակին մէջ: Նմանի կարգաւորման ուրիշն զիս իր գեղական թիւրք բանակացը՝ խորհուրդ, և օսմանն անոր կառավարութեան համար պարզապէս դատապարտելի է երկրին երկուստեք ուսերուն գերեզմանը դարձնել երկրի մը որ երեք իրապէս ոչ մէկ ժամանակ օսմանն երկրի երած է և ոչ ալ ասիկ յետոյ կընայ ըլլալ: Աւելորդ ուստապարտութիւն մըն է, որ կը գործադրուի Նմանի մէջ, և իրապէս դատաւարութիւն մըն է հայրենիքին լաւ հասկցումը շահեկոտ դէմ շարունակել պատերազմ մը և կռիւ մը, որ ոչ փառք մը, ոչ ուժ մը, ոչ օգուտ մը և ոչ ալ շահ մը կապաւորէ երկրին:

Օսմանեան կառավարութեան համար Աւրաբիոյ ծովեզրերէն գրաւուած բաւական պէտք էր համարուէր, և պէտք էր թողուլ, որ ներքին մասերը անկախօրէն օսմանեան անուանական զինուորական տակ՝ ինքնօրէն և մասն կառավարութեան լուր կառավարութիւն Առանց այս երբ ընդունուէր: Աւրաբիոյ միջոց ապէս կը սպասուէր թիւրքերոյ և շատ հաւանական է, որ այս շարունակական գրգռութիւնը, որով իրարու դէմ կը լարուին արաբները և թիւրքերը, օր մը 70 միլիոնէն աւելի ստուար արաբ բնակչութիւնը մղէ միահաւաքուած գործունէութեան:

Այն օրը, որ ասանկ շարժում մը սկսի, այլ ևս օսմանեան պիտուրթիւնը դրոշմիւն չունի: Նշաններն արդէն շատ դէն են: Նմանի արաբներէն յետոյ, հիմա Բաղդադի շրջանակին մէջ գտնուող Միւսթֆէիքիւն արաբներն այլ օսմ. դիտուողներուն շարք տուած են: Միջադեպը և Սուրբիոյ արաբներուն մէջ տեսնուած ունէ հակաթիւրք գործում պէտք է դիտուի թէ ամենամարդ կրնայ կռիւլ օսմ. կառավարութեան համար, որուն ապագան այդ շրջանակին մէջ է:

Եթէ արաբները միջև հիմա իրենց պիտուրթիւնը կը նկատեն օսմանեան կառավարութիւնը, և կամ եթէ իրարու հետ դժուարած չեն, պիտուր պատճառը այն է, որ տակաւին պէտք եղածին պէս չեն լուստաւորուած և ցեղային միութեան վրայ դադարաւ չունին:

Սակայն արաբը ուշիմ ցնիւն մըն է և անցեալ փառաւոր քաղաքակրթութիւնը մը ունի: Այդ անցեալը՝ զոգոր և միաւորորդ կապն է, և պակաս ազգային շարժումը, որ դրահանութեանը կըլլայ և կարողաւոր մարդոց առաջնորդութեան կը դարձան:

Եզրիտուի և Բէյրութի մէջ՝ իրապէս հակա դրահանութիւն մը մշակուել պիտու է արդէն, սակայն արաբները բազմաթիւ գաղաւաղաբանութեան բաժնունու ըլլալով՝ այդ դրահանութիւնը մտաշնոր չէ ամենուն անտապալել, որով իր բուն դիտումին և նպատակին չի հասնիր:

Սակայն ժամանակ կընայ հարթել այս դժուարութիւնը և գրականութեան անուանացումը՝ այսօր բաժանաբաժան եղած ցեղը իրանով զանգուած մը դարձնել:

Այն ատեն օսմ. կառավարութիւնը ինքնին արդէն արաբ կայսրութեան մը կընայ վերածուել, և ամեն դժուարութեան Աւրաբ ծով ու թող ցեղ մըն է, որպէս է թիւրքը:

Թիւրք գործունէայ և մանաւանդ արտա-կարգօրէն ուշիմ ժողովուրդ մըն է, որ կընայ դարձեալ հասնիլ բարձրագոյն քաղաքակրթութեան, ինչպէս երբեմն հասած է: Այս վասնզին առաջը առնելու համար օսմ. կառավարութիւնը պէտք է հիմնականը կանխադր միջոցներով դիտուի: Հետեւեալը պէտք է կրթական գնահիլ վրայ նպաստել արաբներու դարձացման, օսման հասարակաց հայրենիքին սէրը ներշնչելով անոր, մինչ դժբաղդաբար Նմանի մէջ շարունակ անդարձ կորուսող օսմ. բանակները երկու ազգերը իրարու դէմ կը գրգռեն և ցեղային ատելութիւն առաւ կը բերեն:

Արաբը՝ թիւրքին ստեղծել պիտի պատճառէ և բնական է թէ պիտի ստէ: Եթէ քանի մը տարի ալ շարունակէ Աւրաբիոյ պայտաւորութիւնը, թիւրքը տուն մը չպիտի մնայ, որ Աւրաբիոյ անպայտաւորութիւնը մէջ

կորուսած կտրել մը չունենայ:

Գոնէ արեւան վրէժք ատելութեան առաջին հիմնաքարը պիտի ըլլայ, և արաբին ու թիւրքին թշնամութիւնը երբ ընդհանուր հանդամանք առնէ, օսմանեան պետութիւնը այլ ևս գոյութեան ամեն իրաւունք կը կորսնցնէ: Մեր Բ. Գրան դիւանագէտները այնքան կարճատես են, որ գոնէ ապագայի այս տխուր հեռավայրերին առջև չեն թոթա-փեր իրենց կամաւոր կտրութիւնը և իրաւախոն չեն ըլլար հեռուոր Աւրաբիոյ մէջ:

Իրենց կարեւորը Սուրբիոյ և Միջադեպի է, և այդ տեղերն են, որ կը վտանգեն իրենց այս անթողնուող ու անհնաւատեա քաղաքակրթութեամբը:

Շատայլ

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՄԱՍՏԱՆԻԹ

Թարիւղ, 27 յունիս

Շահանշահ ձիւղորդ հրոսակաւորները թաւրիկ պարիսպներին են մօտեցել: Սարար և շրջակայը մերկացնուող լիտայ թաւրիկը 15 վերտ հեռուորութեան վրա վաս-թիւն և Մէմէդաստ գիւղերի տաւարնե-րից ևս տարել են: Ըստաց հրապարտը իր կողակներով ու ծառաներով Մէմէդաստ-ում լինելով հանդիմ, որովք գտնուել է ռուսաց հրապարտարանի ամարանցը: Գաղա-դաքի շրջակայքում նոյնպէս ձիւղորդներ են երկացել: Հաւանք է, որ 8—900 ձիւղորդներ կան մօտիկ գիւղերի տնտեսներում և ան-անպատիւ ու անգլխաւոր կողակներում ու աւելում են: Շահանշահի նոր պիսիւթ թաւան ու աւելումը, հին ձուլ չէ, հիմա բաւականանում էին սոսկ կողակներով, այժմ կողակներով քայքի՝ այրում են և քանդում, ինչ որ կանգնած է մնացել: Տիւ-նոյնը են եղել, որ գիւղացին պոկելուց չը յազգեցած՝ գեղովի երեխաների հազի կարմիր շապիկն անցած հանել են կառավար-ութեան միակշար Մարտաշիր Շուշա-ուզ-Դովլէն է: Երբ կարգաւորին նորանցի շահ-սէկաններին: Նա թէն ընդունում է պատա-խանաւոր գործը, բայց միևնույն ժամանակ պահանջում է, որ ինչպէս երբեք ու ինչու-նեքին էր վճարում իւրաքանչիւր ձիւղոր-դին ամսական տրիւ 24 թուման պարսից փող, բանկերից մէկից դանակու պայմա-նով, և միանգամայն նոր օր, թնայած և և ռազմաթիւր: Դանդաղ բանակցութիւն-ները մէջ հրոսակներն անկրկիւ կատա-րում են իրանց շահաւորութիւնները: Հա-ւանական է, որ միջերկրի նորից աւելի և աւելի թաղանա՝ ճանապարհների բացարձակ անպարտութեան պատճառով: Կիսործին կառավարութեան ձեռք տուած այլ միջոց-ները ոչինչ յայտնի չէ մեղ՝ երկրի մէջ անդրորութեան վերահաստատման մասին:

Ճանապարհների անխաւաքիւլ վտանգը ստիպել է ուղղապահներին և շրջեզանե-րին՝ թողնել վաճառականների տարանները դանդաղ անպարտութիւն վարելու և փախ-չել: Տիրում է վաճառականական խռոյր տաքսապ. այդ պատճառով պարսիկ վաճա-ռականները դիմացին նախապահական կուսա-վարութեանը՝ պահանջելով ձիւղորդ ժան-դարմինը թէհրան-թաւրի խնդուր վրա եղող Միւսայից և ուրիշ տեղերից ապրան-քի հակերը ապրիլով բերել տալու համար: Ընդէն է կառավարութեան ձիւղորդները մի-ջև վասթիւ գնացել են, բայց այնտեղից ալ ևս առաւ չեն գնացել ու յետ են դարձել թաւ-րիկ, շատ հակառակ է թէ ինչու:

Երկու օր առաւ 50-ից աւելի վաճառական-ներ՝ միւսայից ուղի հեռավոր գիւմեցին թէհ-րան, խնդրեցին ապրիլով թիւն և պատա-նանք ձիւղորդներին հաւանական ինչ-որ անգամ միջոց տուին: Կատակալ դէպքում անդարձ որոշում են կայացրել դիմել օտար պետութիւնների դիւանա-րին և ուրիշ դրութեան պահովութիւն: Տակաւին պատահել է ինչ:

Հացի վիճակը նոյն է՝ քիչ և ստոր տե-սակին Մի շաբաթ առաջ քաղաքի հայա-գործները միահամուր դիմեցին քաղաքային վարչութեանը և պահանջեցին ցորեն՝ հացի համար: Գաղաքային վարչութիւնը ցոյց տուեց դատական և նախապահական կառա-վարութիւնը: Եթէ նրանք ձեռն հասցանալի չը կարողանան մատակարարել, փակեցէ՛ք ձեր գործարանները: Այժմ հաց է, թէ բազմամարդ թաւրիկը, կարելի է ասել և ընդհանուր Սարքաւորութեան, հսկայական չա-րիքների առաւ չէ կանգնել այս օրէից:

Ցունիս ամսի սկիզբներում տեղացող ա-րաւազային յորտաւոր անձրեւներից կեն-դանայցին բուսականութիւնը՝ ցորենի բերքը՝ կարելի է ասել շատ տեղեւոր վատ չէ: Վտանգը միայն երկրում գոյութիւն ու-նեցող անապատութեան մէջն է կայանում: Սիւհիդուրի թէհրան վերադարձը յայտնի է արդէն: Թէ ինչ կերպարանք կունենան գործերը մայրաքաղաքում, յայտնի չէ: Գնաւ այն է, որ Պարսկաստանը օրէ-ցօր խրվում է անխնայութեան և անյայտու-թեան մէջ:

Յունիսի 22-ին Աւրաքատակների կիսոր-ուսումնարանի V դասարանի աշակերտ-ները, երկու ուսուցիչների առաջնորդու-թեամբ, դուրս եկան էկվադորիայի դէպի կովկաս՝ Երևան, Թիֆլիս, Մեմ, Էջմիածին և այլն: Ողջունում են թաւրիկի համար առաւելին այս փորձը, և իրայն ենք ծա-նօթանալ ապագային աշակերտների ունե-ցած տպաւորութիւններին, որոնք ստանա-լու են իրանց կատարած ուղեգրութեան միջոցին: Հայկազուն

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆԻ ԳԻՒԼՆԵՐՈՒՄ

Մասնագէտները շրջանում կարծիք կայ, թէ զբոյժ և թերթերի միջոցով դժուար է գիւղատնտեսական գիտութիւնները ժողո-վրդականացնել, նրանց լայն տարածմանը օգնել:

Գոյեց շատ հեղ, մասնագիտական մտքով առած՝ դա և ճիշդ լինի, սակայն լայն մտքով այդ կասկածը չափազանցված է: Դրան ապացոյց՝ երկու տարիներից ի վրա մեզմոռ հրատարակող «Գիւղատնտես» շաբաթաթերթը, որը եկա շարժում, բուռն հետաքրքրութիւն մտցնելու մեր միջև այդ մտած, քննած գիւղատնտեսական կիսերի մէջ:

Մեր շրջապատեան ժամանակ-երեւա-նի նախագի հայ գիւղերում—մենք հա-զու պատահեցինք մի գիւղ, ուր այս կամ այն ինտելիգենտ համարվող գիւղացու տա-նը չը հանդիպէինք «Գիւղատնտես» թեր-թը: Մեր արած հարց ու փորձից երեւց, որ շուրհի այդ թերթի արած պրօպագան-դի՝ այժմ հայ գիւղացուն ծանօթ են էկվի-տի, Սակիլի գութանները, երկաթի նոր ցաքանները, Սիմպլեքս գոթիլը, «Պլանտ» անուանված միջնակներ մշակող մեքենա-ները, վերաօրէն սրկիլէ մեքենան, Պեր-ֆէկտի սեղաբատարը, լանջան, իտալական շաշուակցի հաները, գաղաւաղատուի փե-րակները, կարմիր սրճիւնուկը, վիկին և սիլիկոնի նշանակութեանը, աշան և գար-նան շուտ ցիլի արժէքը, բամբակի շաքա-նան մշակութեան առաւելութիւնները և այլն և այլն: Այդ ուղղութեամբ պրօպա-գանդը առաւ է գնում ուսից կիրպով և մեքենաներից շատերը գնվում են մտնում հայ նախապետական գիւղացու տնտեսու-թեան մէջ:

Եւ մենք հաւատացած ենք, որ եթէ մե-կայն ժամանակ կարգվէին մեր կիսործա-կան գիւղերում գիւղատնտեսական մեքե-նաների և գործիքների պահեստներ, լինէին ամեն մի գաւառում՝ զոնէ մի-մի հատ շրջէ՛ք գիւղատնտեսներ, այն ժամանակ մեր գիւղը մի 10 տարվայ մէջ մեծ քայի-նով առաջադիմած կը լինէր:

Մ. Մարիանց

Աւան դիւղ

ԵՐԿՍԵՒ ԵՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՆԵՐԻ ՇՈՒՐՁԸ

Թաղէս Ողմախանը՝ ապարէզի վրա է դրել երկսեռ ծխական դպրոցների գոյու-թեան ծանրակշիւ հարցը, որ, յիշաւի, կա-րօտ է լուրէ և բազմակողմանի ուսումնա-սիրութեան:

Մենք բնական ենք համարում Ողմախան-ից՝ ուղղով երեւոտ դպրոցներում պաշ-տանավարդ ուսուցիչ՝ ուսուցչակիցներին, որոնց գիտութիւններն ու ցուցմունքներն արժանաւոր վարելու և փախ-չել: Տիրում է վաճառականական խռոյր տաքսապ. այդ պատճառով պարսիկ վաճա-ռականները դիմացին նախապահական կուսա-վարութեանը՝ պահանջելով ձիւղորդ ժան-դարմինը թէհրան-թաւրի խնդուր վրա եղող Միւսայից և ուրիշ տեղերից ապրան-քի հակերը ապրիլով բերել տալու համար: Ընդէն է կառավարութեան ձիւղորդները մի-ջև վասթիւ գնացել են, բայց այնտեղից ալ ևս առաւ չեն գնացել ու յետ են դարձել թաւ-րիկ, շատ հակառակ է թէ ինչու:

Այդ, և նկատի առնելով հրապարակ ի-շած հարցի լրջութիւնը, գալիս ենք արձա-գանք տալու Ողմախանի կոչին և առաւ լինելու այն դիտողութիւնները, որ արեւ-ելք երկսեռ դպրոցներում մեր չորս տարվայ պաշտնավարելու ընթացքում:

Մենք կաշխատենք համատեղելու կանգ-առնել այն հարցերի վրա, որոնք առաջա-դրված են Ողմախանի կողմից:

1) Երկրպետան դպրոցների բարձր դասա-րաններում երեւոտ սաներ խառն նստացնե-լուն մենք համարում լինել չենք կարող այն տեսակէտից, որ վերջիններս արդէն արդեն-քի հասած են լինում (15—18 տարեկան) և որպէս այդպիսի՝ աւելի միմեանցով են նստաբերքում, քան դասերով: Տակաւին ի-րաւր վերաբերմամբ առաջացած խառն այն աստիճան բուռն կիրպով է արտայայտվում, որ քաղաքային է երկրորդում ողջ դասա-րանի համարաշխութիւնը:

Որպէտի բարձր դասարաններում ևս սանե-րն խառն նստացնելու սխաւում դրական հե-տեքանքներ ունենայ, մեր կարծիքով, առաջին, ինչպէս նաև միւս բաժանմունքներ ընդուն-վող սաների համար պէտք է ընդունել տարբ-քի որոշ նորմա, որպէսզի միջև բարձր դա-սարաններ հասնեն ընտելանա միմեանց և, որ դիւստորն է, արեւմտի հասած շրջա-նում համալսի տարբերով աւարտեն դպ-րոցը: Սակայն յիշաւ մօմենտ անկարող է իրենդիվ մեր դպրոցներում՝ շուրհի տնտեսական ու տեխնիկական աննպատ-պայմանները, որով նախ ցնակալի՝ նպա-տակին հասնել չենք կարող և երկրորդ՝ հինգ կրթական դարձն է տուում ընդհան-րացելու: Եւ յիշաւ, ինչպէս կարող է երկրորդը իր դպրոցը իր նպատակին ծառայել, երբ 8 տարեկան աղկալ կողքին նստած է լինում 13—14 տարեկան տղայ (սա արդէն ընդհանուր երեւոյթ է գիւղերում, երբեմն էլ քաղաքներում):

2) Դպրոցական և դասարանական կար-գապահութեան ինտրում երկսեռ սխաւում մեր կարծիքով՝ այնքան էլ խոտը դեր չէ կարող խաղալ:

Այստեղ արդէն յանձին սաների ընտա-

նիքն է հանդէս գալիս ուրոյն գծերով, բազմազան շրտաւորմամբ:

Կարգապահութեան միակ ֆակտորն ըն-տանեկան դատարարակութիւնն է, որը բացը տարաբաղաւար խիտ զգալի է մեր դպրոցներում: Այս դէպքում սեռերի փոխ-ազդեցութեան արդէն անգոր է հանդիսա-նում: Ինչ ազդեցութիւն կարող է ունե-նալ դասարանի որեւէ կրթված ընտանիքի աղջիկը միևնույն դասատան ան աշակերտի վրա, որը նայրն ինքն է բացասական գծեր պատուաւորում գաւակի մէջ իր իսկ վա-րած կենցաղով: Զի որ ընտանեկան կեան-քի իւրաքանչիւր երեւոյթ իր կնիքն է դրոշմում երեխայի, անգամ պատանու հո-գեկան կեանքի վրա, լինի այդ՝ դրական թէ բացասական: Այս դէպքում՝ ինչպէս կրթված, այնպէս էլ դատարարակական գործի ծանրութիւնն ընկնում է, այսպէս թէ այնպէս, ուսուցչի վրա վերջինիս է վիճակված հանդէս գալ մանկավարժական ու գործնական բոլոր տեսակներով՝ արտա-տախիլ անկու ան յոտի ու վատ հակում-ները, որոնք մահաթիթ թոյն են սրկուած դասարանում տեղաւորված սաների հոյու-մը:

Դիտող ու խորագնին ուսուցչի համար խորագնիքը սանը թարգման է հանդիսա-նում իր ընտանեկան կեանքի: Առանձնա-պէս դատարարակութեան և բնաւորութեան մշակելու գործում ընտանիքը մեծ դեր ունի կատարելու բայց ինչ կարող ենք պահա-նել հայ ընտանիքից (այն ևս քաղաքացի ընտանիքից), երբ ինքը կարօտ է շիտակ դատարարակութեան:

Եթէ այդպէս է, ապա ուրեմն երկսեռ սխաւում հեռու է իր բարեբար ազդեցու-թիւնն ունենալուց:

3) Սաների առաջադիմութեան գործում դպրոցի երկսեռ սխաւում նշանակութիւնն աննշան է, առաջադիմութեան ամենամեծ գաւառակը՝ մեր տեսակէտով՝ ուսուցչի բարեխիղճ վերաբերմունքն է առ իր պար-տականութեանը:

Եթէ բացակայում է յիշաւ ֆակտորը, եթէ ուսուցչից ապարդիւն կերպով մեղ-նում է ժամերը, անակալած է, որ առա-ջադիմութիւնը կը կաղայ՝ թէկուզ հինգ երկսեռ դպրոցում:

Ամենազիւստը պարտաւանաւորութեան և բարեխիղճութեան գիտակցութիւնն է, որ դպրոցի թէ դասարանի ընդհանուր առա-ջադիմութեան ազդակներից գերազանցն է:

4) Տղայց և աղկանց մատար ըն-դունակութեանց մէջ նկատվում է տար-բերութիւն որոշ առաքաններում: Տղայնք տեղաբնակալ աչքի են ընկնում մատմա-տիկանի և պատմական առարկաների մէջ: Իսկ աղջկերն տառնապէս լիզուի ու արուեստների մէջ: Գետը է յիշել հակ, որ վերջինից աւելի պարտաւանաւոր են դէպ իրանց պարտականութիւնները և ճըշ-դագաթ, քան առաջինները:

5) Երկսեռ դպրոցների սաների մէջ մը-րցում ինկալում է միայն բարձր բաժան-մունքներում: Սակայն պէտք է ասած, որ շատ անգամ մրցման հետ միասին ա-ռաւ է դալիս սանի մէջ անախտութիւն և հասմունքիւն, այս դէպքում ուսուցչի մի-ջամտութիւնն ու խրատները մեծ մասամբ ի դեր են կիւնում, որովհետեւ դարձեալ ընտանեկան դատարարակութեան մաղ-պատկերն է ցցվում մեր հանդէպ իր վի-րաւոր ու ցատու գծերով:

6) Ուսան սխաւում նստաւոր է պահել միջև 5-րդ բաժանմունքն անգամ, եթէ միայն Ա. պարտաւանական ընդունող սա-նների վերաբերմամբ ընդունվել տարբեր ո-րոշ պարտաւանի նորմա, որով հետեւեալ է կը վերանա մէջոնեցի մի շաքը գոտա-րութիւններ ու աղկաներ:

Մեր առաւելութիւնը Թ. Ողմախանը թիւրք դայ այն կերակարութեան, թէ մենք ընդհանրապէս դէմ ենք դպրոցների երկսեռ սխաւմին: Բայց ոչ, պէտք է աս-նել, որ ևս երկսեռ սխաւում կողմնակիցնե-րից եմ, որովհետեւ յիշածս թերութիւնների կողքին նկատվում ենք որոշ առաւելու-թիւններ: Նմանօրինակ խնդիրներում, յի-շաւի, ախներ է փոխազդեցութեան: Նշա-նակութիւնը: Մենք հաւատու ենք, որ միւս հարցերի պատմական ևս դրա-կան կը լինի, եթէ հարկաւ տարբեր որոշ նորմա կիրաւուի, որ կը դայ վերջ տալու միանգամ ընդմիջտ այն խոշորոտ-ներին, որոնցից առաջին է՝ այսօր կրթա-կան գործը մեծ

ՏՈՒԿԻ № 20.⁶

Իրւ. 2. 19. ԲԱՏԱՒ ԻՆՆԱՆ
պարունակում է մինդը). ԷՍՍԵՆ
ՏՈՒԿԵԱՆ ԱՂ (փոխարինում է

ФЛИСЪ, Гановская № 8 և 10
իր յախարանները ձրի
401. 19—11

ՀՅՈՐԴԵԻ (ՏՐԻԴԴԵ) ԴԵՄ
Կ. Ռ. Մ. Ս. Ջ. Ջ. Ջ.

„S A L O — ԳԻԶԻԼ ԻՆ“

ներգործում է ապա և արժանախանայի, և
բեկիներէ վախարանում համարում է կրի հա-
տառում մինչ Գործարարի մանրեր կզմէ
է արկիկին: Յոկայի մատարի արկիկներում,
համար 1 ր. և 1 ր. 80 կ:

Գրածամանակ լալ է ներգործում քառ-
և ք. յարան: քնդը ունեցող դեղներում
և կառ ժամանակի քնդացում փոխ-
անում է ամենաման քնդաց:

ԳՆԵՍԵՐ՝ Петербургу, Развѣзная ул., № 7,
аптека В. Контгеина.

Ուղարկում է վարդի ձգարի: ձանապարհ-
անդր ցատակի անվանում
Գոնում է Կովկասում ներկրութեան Գիւրի
Սարգսյանի յառաանդում

ԳՆԵՍԵՐ՝ Петербургу, Развѣзная ул., № 7,
аптека В. Контгеина.

(Կ.) (II. 12474) 0—21

Լոյս տեսաւ ե վաճառվում է
Վ. ՓԱՓԱՋԻՆԻՆ

Զ Բ Ո Յ Ց Ն Ե Ր

Ժողովրդ. ընթերցանութեան և դրս-
ապարի համար

Հեղինակի 21 լաւագոյն վրդյաների
Ժողովական ծոս

Գ Ի Ն Ը 5 Օ 0 Գ Պ.

Դրեւի Ռիֆլուս Դերը և Գրուս-
15

Գրքակալ՝ Ղևոնդ Բ. Տեր-Սահակյանի գրո-
 խանութ: 694. 1—1
 ԹՈՂԷ. ԱՌԿՈՒՄԷ. ՄԱՐՏԻՐՈՆԵԱՆԻ
 „Իրիստոնեական
 Հաւատ, Յոյս եւ Սիր-
 ւատիկեալը դասախօսքը, յատկապէս պ-
 տական միջնակարգ դպրոցներէ IV և
 դասարանների համար, վաճառուած է ԳԻՐ
 դրամաւանանոցում, ուր և գնմովւմ
 դրերի պակասութիւն Գրնէ 30 կոպ. և
 տակը և բոլոր գրավաճառանոցներում գ-
 ճաւ վում է նոյն հեղինակի «Հայոց կկոյն
 ուր չամ առտու պատմութիւնը» պատկեր-
 դարը դասախօսքը, երբոր տպագրութիւն
 գրնէ 40 կոպ.:
 (օ. Բ.) 696. 5—3
 ՀԻՐԱՆԻԷՐ
 Թարգման և Առաւելածմներ կկոյնց
 չարիւսաւ ծրարականիւր կկոյնի, յուրի
 3 ին, առաւելան ժամը 11-ին, հարիւ
 վում են նոյն կկոյնցից՝ երբոր և վերջ
 ժողովի՝ ընտրելու 3 հոգաբարձու և հաշ-
 տետերի
 Գրքակալ՝ Ղևոնդ Բ. Տեր-Սահակյանց
 (ա. օ.) 701. 2—2
 ՎՃԱՐԻԿԱՎԿԱԳԻ հայոց կկոյնց
 կան-միակա
 որդական դպրոցի համար չարիւսաւոր են
 1) ԱՌԿՈՒՄԷ. ՄԱՐՏԻՐՈՆԵԱՆԻ 20 դատով
 2) ՄԻ ՌՍՈՒՌՈՒՑԻՔԻ 17 դատով
 3) ՄԻ ՌՍՈՒՌՈՒՑԻՔԻ ՏԵՐԵՑՈՒՂՈՒԹԵԱՆ՝
 դատով և կկոյնցու խմբակների պարզօնու
 կկոյն պատեր են, կրօն, թարգմանութիւ
 հայոց խմբակներէ, իրաւագութիւն, գ-
 յիշարութիւն, նկարչութիւն, երկրաչա-
 փական ձևագործութիւն, երգեցողութիւն
 Դասախօսք և 30 ր., առաւելան են

[illegible]